

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และความไว้วางใจต่อคู่สนทนาในการเปิดเผยตนเองผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในการนัดพบ ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการสนทนากับคู่สนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในการนัดพบ ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นหญิงที่มีช่วงอายุระหว่าง 17–21 ปี จำนวน 20 คน ตามวิธีการเลือกแบบ snowball sampling technique กล่าวคือ ให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ที่มีประสบการณ์โดยตรงจากการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเคยนัดพบคู่สนทนาที่ตนได้รู้จักผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และแนะนำรายชื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ที่มีคุณลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาและกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 65.0 รองลงมาร้อยละ 20.0 มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท และมีความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับใช้เป็นเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 50.0 จึงเห็นได้ว่าอายุเฉลี่ย (18.75 ปี) นั้นอยู่ในเกณฑ์ของผู้ที่กำลังศึกษาอยู่และเป็นนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์เป็นส่วนใหญ่

วัยรุ่นหญิงที่เข้ามาแสดงพฤติกรรมการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาแล้ว 3 ปี ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานที่ศึกษาในวันธรรมดา (วันจันทร์ – วันศุกร์) ช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. โดยในหนึ่งสัปดาห์จะสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 6 วัน และในแต่ละวันจะสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 4

ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลาประมาณ 1 – 6 ชั่วโมง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ คือ ต้องการคุยหรือสนทนากับเพื่อน

พฤติกรรมการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ในการนัดพบ จะใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของกันและกัน โดยจะสร้างความน่าสนใจในตนเองแก่คู่สนทนา เช่น ใช้ชื่อที่ดูแปลก น่าสนใจ เป็นที่ดึงดูดของเพศตรงข้าม ในการสนทนาจะมีประโยชน์ในการโน้มน้าวคู่สนทนาและใช้คำพูดที่อ่อนน้อมสุภาพในการแสดงตน เช่น คำพูดหวาน ๆ ซึ่ง ๆ ถ้าเป็นวัยรุ่นหญิงมักจะลงท้ายด้วย จ๊ะจ๋า มีกะ มีขา เพื่อสร้างภาพให้ตัวเองดูดีที่สุด เพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจต่อคู่สนทนา

วัตถุประสงค์ของวัยรุ่นหญิงในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตคือ การแสวงหาเพศตรงข้าม และให้เพศตรงข้ามสนใจ เพราะฉะนั้นวัยรุ่นหญิงจึงต้องสรรหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ตัวเองเด่นน่าประทับใจ ถึงแม้ว่าบางครั้งจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่ตรงกับบุคลิกที่เป็นจริงแต่วัยรุ่นหญิงก็มีความพอใจที่จะสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพราะว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหนึ่งที่ย่อยต่อการพูดคุยและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ หรือนำเรื่องที่ไม่สามารถพูดคุยได้ในชีวิตประจำวันมาสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระโดยไม่ถูกจำกัดความคิด คำพูด หรือการกระทำต่างๆ เหมือนที่อยู่บ้านหรือในโรงเรียน

หลักการประเมินความไว้วางใจต่อคู่สนทนาของวัยรุ่นหญิงในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ การที่ฝ่ายตรงกันข้ามให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือสูง รองลงมาคือ รู้สึกมีความมั่นใจว่าไม่ถูกหลอกลวง และฟังพาได้ โดยมีความจริงใจในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่อคู่สนทนามีอยู่ในระดับมากที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อความไว้วางใจคู่สนทนาของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่อคู่สนทนา คือ ความสม่ำเสมอ ความจริงใจ เป็นเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจไว้วางใจในคู่สนทนา พัฒนาการของความไว้วางใจคู่สนทนา เริ่มต้นจากการที่คู่สนทนามีปฏิบัติที่ดี มีการสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการสนทนาก่อให้เกิดความมั่นใจและเชื่อมั่น เมื่อการสนทนาพัฒนาไประดับหนึ่งจะเกิดความรู้สึกที่เชื่อว่าคู่สนทนาของตนสามารถฟังพาได้ ความชอบพอที่พัฒนาไปสู่ความผูกพัน ในท้ายที่สุดความสม่ำเสมอและจริงใจระหว่างคู่สนทนาจะก่อให้เกิดความไว้วางใจในที่สุด

This research aimed to study 1) the chat behavior of female teenagers in Chiang Mai via the internet system, 2) trust in chat-partners in disclosing themselves via the internet, and 3) factors affecting their use of the internet for dating. The data was collected from 20 samples of female teenagers of 17-21 years of age who had experience in chatting via the internet and were selected by the snowball sampling technique.

The results of this research revealed that 65.00 % of female teenagers were 19 years old, studying in a school or a university, and had an income less than 5,000 baht per month, 20% had an income of 5,001 - 10,000 baht and 50.00% could only use the computer for internet. So, it can be said that most teenagers (at the average age of 18.75 years) were students using computers.

Most female teenagers have used the internet for chatting for 3 years at school on weekdays from 12.01 to 6.00 p.m. They used the internet for chatting 6 days a week and 4 times a day, 1-6 hours at a time, with the purpose of talking to friends.

For their chatting behavior, they used languages as a media of communication to express their opinions and feelings to each other. They made their chat interesting by using strange, interesting names to attract those of the opposite sex. In their chat, they used polite and sentimental words to present themselves. They often ended their sentences with "Jah, Ja, Kha, Ka" to create their best images and to attract their partners.

The objective of the chat via the internet of female teenagers was to get boyfriends and to attract the opposite sex. Therefore, they tried to find different ways to make themselves more outstanding and attractive although they were not so in reality. They preferred to chat via

the internet because it is easy to talk and adjust themselves or they could talk about some topics which they could not talk in their daily life, and they could talk freely without being limited in thoughts, words or acting as they were at home or school.

Chat-partners' support and cooperation was the criterion used at a highest level for trust assessment, followed by confidence of not being cheated, reliability, and sincerity. The factors affecting the trust of female teenagers in Chiang Mai in the partners in chatting via the internet were consistency and sincerity. These caused them to trust their partners. Trust was started by good communication in the chat, leading to a belief that they could count on their partners, which then resulted in close mental relationship.